

نقش واسطه‌ای تعالی‌بایی شغلی در رابطه بین انطباق‌پذیری مسیر شغلی با اشتیاق شغلی The Mediating Role of Job Crafting in the Relationship between Career Adaptability and Work Engagement

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۱۲/۰۷، تاریخ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۹۹/۰۵/۱۲، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۱۱/۲۰

نوع مقاله: علمی - پژوهشی

S. Zarei., (Ph.D)

Abstract

Aim: The present study aimed to examine the mediating role of job crafting in the relationship between career adaptability and work engagement. **Methods:** In this correlational study, a total of 282 individuals have randomly sampled among the employees of the Martyrs Department of Tehran Province in 2019. Data were collected using the Career Adapt-Abilities Scale (Savicas, 2012), Job Crafting Questionnaire (JCQ; Slemp & Vella-Brodrick, 2013), and Utrecht work Engagement Scale (Schaufeli et al., 2002) and were analyzed using Structural Equation Modeling. **Results:** The results showed that the direct effect of career adaptability on job crafting ($\beta = 0.38$, $P < 0.01$), the direct effect of job crafting on work engagement ($\beta = 0.45$, $P < 0.01$), and the direct effect of career adaptability on work engagement ($P < 0.01$, $\beta = 0.23$) were significantly positive. Also, the results showed that the mediating role of job crafting in the relationship between career adaptability and work engagement was significant ($\beta = 0.17$, $P < 0.01$). **Conclusion:** it can be concluded that when companies create a space for employees, they can express their occupational adaptability at work through the design of their workplace, which is related to occupational commitment.

Keywords: Career Adaptability, Job Crafting, Work Engagement

سلمان زارعی^۱

چکیده

هدف: پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش واسطه‌ای تعالی‌بایی شغلی در رابطه بین انطباق‌پذیری مسیر شغلی با اشتیاق شغلی انجام شد. روش: پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری کارکنان بنیاد شهد و امور ایثارگران شهر تهران در سال ۱۳۹۸ بود. از این جامعه تعداد ۲۸۲ نفر با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. داده‌ها با استفاده از مقیاس انطباق‌پذیری مسیر شغلی (ساویکاوس، ۲۰۱۲)، پرسشنامه تعالی‌بایی شغلی (اسلمب و لابوردریک، ۲۰۱۳)، و مقیاس اشتیاق شغلی اترخت (اسکافلی و همکاران، ۲۰۰۲) گردآوری و با استفاده از مدل ساری معادلات ساختاری تحلیل شد. یافته‌ها: نتایج نشان داد اثر مستقیم انطباق‌پذیری مسیر شغلی بر تعالی‌بایی شغلی ($\beta = 0.38$, $P < 0.01$), اثر مستقیم تعالی‌بایی شغلی بر اشتیاق شغلی ($\beta = 0.45$, $P < 0.01$), و اثر مستقیم انطباق-پذیری مسیر شغلی بر اشتیاق شغلی ($P < 0.01$, $\beta = 0.23$) مثبت معنادار است. همچنین، نتایج نشان داد که نقش واسطه‌ای تعالی‌بایی شغلی در رابطه انطباق‌پذیری مسیر شغلی با اشتیاق شغلی ($P < 0.01$, $\beta = 0.17$) معنادار است. نتیجه‌گیری: بر اساس یافته‌ها، می‌توان نتیجه گرفت که اگر سازمان فضای مطلوبی برای کارمندان ایجاد کند، آنها می‌توانند از طریق تعالی‌بایی شغلی، انطباق‌پذیری مسیر شغلی را در محل کار ابراز کنند که این به نو به خود به افزایش اشتیاق شغلی منجر می‌شود.

کلید واژه‌ها: انطباق‌پذیری مسیر شغلی، تعالی‌بایی شغلی، اشتیاق شغلی

۱. استادیار گروه روانشناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران

zarei.s@lu.ac.ir

مقدمه

در سال‌های اخیر علاقه زیادی به درک چگونگی استفاده افراد از ظرفیت‌های خود تنظیمی برای پاسخ به طبیعت در حال تغییر شغل شکل گرفته است (Dimakakou, Mikedaki, Argyropoulou & Kaliris^۱, ۲۰۱۸). همچین، به دلیل افزایش تغییرات اقتصادی، اجتماعی و فن‌آوری در شرایط کالیریس^۲. کارمندان باید برای کنار آمدن با پیچیدگی شغل و حرفه خود انطباق‌پذیری بالایی داشته باشند (Sovet, Annovazzi, Ginevra, Kaliris & Lodi^۳, ۲۰۱۸). انطباق‌پذیری مسیر شغلی^۴ یک شایستگی اساسی است که به کارمندان کمک می‌کند تا با عدم اطمینان و غیرقابل پیش‌بینی بودن وظایف جدید، تقاضاهای محدودیت‌های مرتبط با اکتشاف شغلی، انتخاب‌های شغلی و سازگاری شغلی خود روبرو شوند (Hartung & Cadaret^۵, ۲۰۱۷). بر اساس نظریه سازه-مندی مسیر شغلی^۶، انطباق‌پذیری مسیر شغلی اساساً به عنوان توانایی خود تنظیمی جهت اتخاذ راهبردهای انطباقی در آماده شدن و پرداختن به نقش شغلی تعریف شده است و به شایستگی‌ها و منابعی اشاره دارد که نشان دهنده توانایی سازگاری با تغییرات شغلی و حرفه‌ای است (Sawickas, ۲۰۰۵^۷). الگوی سازه-مندی مسیر شغلی در خصوص انطباق‌پذیری مسیر شغلی مطرح می‌کند افرادی که توانایی انجام برخی رفتارها در مواجه با شرایط تغییر را دارند می‌توانند به سطح بالاتری از نتایج مرتبط با انطباق‌پذیری دست بیابند (Rudolph, Lavigne & Zacher^۸, ۲۰۱۷). در همین راستا، مطالعات گذشته نشان می‌دهد که انطباق‌پذیری مسیر شغلی منجر به نتایج مثبت، مانند موفقیت و رضایت شغلی (Zie, Xia, Xin & Zhou^۹, ۲۰۱۶) و استرس شغلی پایین (Maggiori, Janssen, Krynigz, Boon & Den Hartog^{۱۰}, ۲۰۱۹) می‌شود.

در میان پیامدها و نتایج مختلف انطباق‌پذیری مسیر شغلی، مطرح شده است که اشتیاق شغلی^{۱۱} یکی از مهمترین پیامدهای آن است (Rudolph, Lavigne & Zacher^{۱۲}, ۲۰۱۷؛ Federici, Bon & Den Hartog^{۱۳}, ۲۰۱۹). اشتیاق شغلی و وضعیت مثبت ذهنی ناشی از آن با راهبردهای

1. Dimakakou, Mikedaki, Argyropoulou & Kaliris

2. Sovet, Annovazzi, Ginevra, Kaliris & Lodi

3. career adaptability

4. Hartung & Cadaret

5. career construction theory(CCT)

6. Sawickas

7. Rudolph, Lavigne & Zacher

8. Xie, Xia, Xin & Zhou

9. Maggiori, Johnston, Krings, Massoudi & Rossier

10. Work engagement

11. Rudolph, Lavigne, Katz & Zacher

12. Federici, Boon & Den Hartog

نقش واسطه‌ای تعالی‌بایی شغلی در رابطه بین انطباق‌پذیری مسیر شغلی با اشتیاق شغلی

انطباق‌پذیری خودتنظیمی شخص مرتبط است و بنابراین می‌تواند به عنوان شاخص سازگاری موفقیت‌آمیز با تغییر در مدل انطباق‌پذیری نظریه سازه‌مندی مسیر شغلی در نظر گرفته شود(ساویکاس، ۲۰۰۵). کارمندان مشتاق خود را قادر به برخورد مؤثر با الزامات شغل می‌دانند و از تاب آوری روانشناختی و تمرکز ذهنی و درگیری در کار برخوردار هستند (کریستین، گارزا و سالافتر، ۲۰۱۱). مطالعات نشان می‌دهند که اشتیاق شغلی با پیامدهای مثبتی چون عملکرد شغلی و خشنودی شغلی رابطه مثبت (باکر، شوفلی، لیتر و تاریس، ۲۰۰۸) و با نیت ترک خدمت و فرسودگی شغلی رابطه منفی بالایی دارد(هاکانن، باکر و شوفلی، ۲۰۰۶). در کنار موارد مطرح شده، پژوهش، اشتیاق شغلی را به عنوان شاخص انطباق‌پذیری موفقیت‌آمیز با تغییر مطرح کرده‌اند (پترو، دیمروتی، پیترز، شوفلی، و هتلند، ۲۰۱۲)، به این صورت که وقتی کارمندان تغییر را مثبت درک می‌کنند و با آن به طور موفقیت‌آمیزی کنار می‌آیند احتمالاً تأثیر مثبتی بر اشتیاق شغلی آنان خواهد داشت، زیرا کارمندان مشتاق در کارشان به دنبال چالش‌های جدید می‌گردند و هنگامی که احساس کنند کارشان برای مدت زیادی چالش‌انگیز نیست، آن را تغییر می‌دهند(آوی، ورنسینگ و لوتنس، ۲۰۰۸). همچنین، برخی مطالعات نشان می‌دهند که اشتیاق شغلی با سطوح بالای منابع انطباق‌پذیری مسیرشغلی مرتبط است(روسیئر، زسا، اسئوفر، ماگیوری و دووادرل، ۲۰۱۰؛ لو و ژیو، ۲۰۱۶). با وجود مطالب مطرح شده، تبیین رابطه بین انطباق‌پذیری مسیر شغلی و اشتیاق شغلی نیازمند بررسی بیشتری است.

در همین خصوص، با تکیه بر نظریه سازه‌مندی مسیر شغلی، می‌توان تعالی‌بایی شغلی^۱ را به عنوان یک واسطه در رابطه بین انطباق‌پذیری مسیر شغلی و اشتیاق شغلی مطرح کرد. در همین راستا، برخی مطالعات تعالی‌بایی شغلی را به عنوان یک پاسخ سازشی در مدل انطباق‌پذیری مبتنی بر نظریه سازه‌مندی مسیرشغلی مفهوم‌سازی کرده‌اند(بیندل، آبورث و گیسون، ۲۰۱۴؛ دمروتی و پیترز، ۲۰۱۸). پاسخ‌های سازشی رفتارها و عقایدی هستند که کارکنان برای مقابله با تغییرات شرایط شغلی و کاری از آنها استفاده می‌کنند(آکرمن و تیمز، ۲۰۱۷). تعالی‌بایی شغلی

1. Christin, Garza & Salaughter

2. Bakker, Schaufeli, Leiter & Taris

3. Hakanen

4. Petrou, Demerouti, Peeters, Schaufeli & Hetland

5. Avey, Wernsing & Luthans

6. Rossier, Zecca, Stauffer, Maggiori & Dauwalder

7. Lv & Xu

8. job crafting

9. Bindl, Unsworth & Gibson

10. Demerouti & Peeters

به عنوان یک پاسخ سازشی، فرایند طراحی مجدد شغل است که کارمندان از طریق آن بخش-های مختلف شغل خود را تغییر می‌دهند (سلمپ و ولابرودریک^۱، ۲۰۱۴). همچنین، به عنوان یک رفتار پویا تعریف شده است که کارمندان با تغییر معنای ابعاد مختلف شغل خود به دنبال رسیدن به تناسب بهتر با شغلشان هستند (پارکر، بیدنل و اشتراوس^۲، ۲۰۱۰؛ دمروتی و باکر^۳، ۲۰۱۴). ویژگی اصلی تعالی‌یابی شغلی این است که توسط خود کارمندان آغاز می‌شود و با مداخلات طراحی مجدد شغلی از بالا به پایین اعمال شده به وسیله سازمان در تضاد است (پترو، ۲۰۱۳). مطالعات گذشته نشان داده است که تعالی‌یابی شغلی با نتایج مثبت فردی و سازمانی، از قبیل اشتیاق شغلی (باکر، تیمز و درکس، ۲۰۱۲؛ ماکیکانگاس^۴، ۲۰۱۸؛ تاجی و مهداد، ۱۳۹۸)، عملکردشغلی (وانگ، دمروتی و باکر^۵، ۲۰۱۷)، تناسب شخص-محیط (چن، ین و تسای^۶، ۲۰۱۴) و معنای کار (رزسنيوفسکي، لوبوگليو، ديتون و برگ^۷، ۲۰۱۳) در ارتباط است. از سویی دیگر، برخی مطالعات نشان می‌دهند که محدود کردن تعالی‌یابی شغلی به میزان بالایی با خستگی و فرسودگی شغلی ارتباط دارد که این موارد متضاد با اشتیاق شغلی هستند (کوئن، کلیه و وان-ویان^۸، ۲۰۱۲).

در مجموع، بر اساس نظریه سازه‌مندی مسیر شغلی، کارمندانی که دارای منابعی با قابلیت انطباق‌پذیری بیشتر هستند، باورها و رفتارهای را ایجاد می‌کنند که شرایط را تغییر می‌دهد و منجر به یکپارچگی مثبت و تناسب فرد با کار می‌شود (روسیئر، ۲۰۱۵). بنابراین، تعالی‌یابی شغلی می‌تواند به عنوان یک پاسخ سازشی از سوی کارمندان مفهوم سازی شود و توضیح دهد که چرا و چگونه انطباق‌پذیری مسیر شغلی با نتایج مثبت شغلی از قبیل اشتیاق شغلی مرتبط است. در نتیجه در پژوهش حاضر این فرض مطرح می‌شود کارمندانی که سطح بالایی از انطباق-پذیری مسیر شغلی را دارند، در شغل خود تعالی‌یابی بیشتری را بکار می‌گیرند و این امر به نوبه خود، باعث خواهد شد تا کارمندان اشتیاق شغلی بیشتری داشته باشند. در مجموع با توجه به مطالب مطرح شده و خلاصه پژوهشی در خصوص روابط غیرمستقیم این متغیرها در جامعه ایرانی در این پژوهش سعی شده است بر اساس نظریه سازه‌مندی مسیر شغلی (ساویکاس، ۲۰۰۲، ۲۰۰۵) به عنوان چهارچوب نظری مطالعه در قالب یک مدل نقش واسطه‌ای تعالی‌یابی شغلی در

-
1. Slemp & Vella-Brodrick
 2. Parker, Bindl & Strauss
 3. Demerouti & Bakker
 4. Makikangas
 5. Wang, Demerouti & Bakker
 6. Chen, Yen & Tsai
 7. Wrzesniewski, LoBuglio, Dutton, & Berg
 8. Koen, Klehe & VanVianen

نقش واسطه‌ای تعالی‌بایی شغلی در رابطه بین انطباق‌پذیری مسیر شغلی با اشتیاق شغلی

رابطه بین انطباق‌پذیری مسیر شغلی و اشتیاق شغلی به محک آزمون گذاشته شود تا به رفع خلاصه پژوهشی در خصوص روابط غیرمستقیم و افزایش دانش موجود در خصوص روابط مستقیم بین متغیرها کمک کند.

روش پژوهش

پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی بود که با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری انجام شد. جامعه آماری پژوهش کارکنان بنیاد شهید و امور ایثارگران شهر تهران در سال ۱۳۹۸ بود. جهت تعیین حجم نمونه بر اساس دیدگاه کلاین^۱ (۲۰۰۷) که عنوان می‌کند در مدل سازی معادلات ساختاری حجم نمونه مورد قبول باید حداقل $2/5$ و حداقل 5 برابر تعداد سوالات یا گویه‌های پرسشنامه‌ها باشد در پژوهش حاضر با احتساب مجموع 60 سوال حجم نمونه با حداقل براورد تعداد 300 نفر در نظر گرفته شد. لازم به ذکر است که به دلیل عدم دسترسی به لیست کامل کارکنان بنیاد شهید و امور ایثارگران شهر تهران جهت استفاده از روش‌های نمونه‌گیری تصادفی، در پژوهش حاضر با استفاده از روش نمونه گیری در درسترس بر اساس ملاک‌های ورود به پژوهش (دامنه سنی 25 تا 50 سال، سابقه کار بالای 2 سال و تحصیلات بالاتر از دیپلم) کارکنان واجد شرایط انتخاب شدند. شامل در ادامه شرح ابزارهای مورد استفاده به تفصیل آمده است.

ابزار پژوهش

- **مقیاس انطباق‌پذیری مسیر شغلی^۲ (CAAS):** این مقیاس توسط ساویکاس در سال ۲۰۱۲ ساخته شده است. دارای 24 گویه است و چهار بعد دغدغه، کنترل، کنجکاوی و اعتماد را اندازه گیری می‌کند. گویه‌ها بر روی یک طیف لیکرتی 5 درجه‌ای از کاملاً مخالف^(۱) تا کاملاً موافق^(۵) نمره گذاری می‌شود. نمره بالاتر بیانگر میزان انطباق‌پذیری بالاتر در مسیر شغلی افراد است. پایایی این مقیاس به روش آلفای کرونباخ توسط ساویکاس و پروفی^۳ (۲۰۱۲) در بین 13 کشور به طور متوسط برای دغدغه $0/83$ ، کنترل $0/74$ ، کنجکاوی $0/80$ ، اعتماد $0/80$ و کل مقیاس $0/92$ گزارش شده است. در پژوهش صالحی، عابدی، باغبان و نیلپروشان (۱۳۹۲) که به منظور بررسی ویژگی‌های روانسنجی این مقیاس در ایران انجام شد با استفاده تحلیل عاملی تاییدی ساختار چهار عاملی مقیاس تایید شد و نیز

1 . Kline

2. Career adapt- ability Scale

3. Savickas & Porfeli

پایایی مقیاس با روش آلفای کرونباخ برای دغدغه ۰/۶۵، کنترل ۰/۸۲، ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۹۱ گزارش شد. در پژوهش حاضر پایایی با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس برابر با ۰/۸۴ به دست آمد.

- **مقیاس اشتیاق شغلی اترخت^۱ (UWES-17):** این مقیاس توسط اسکاوفلی، سالانوا، گونزالز-رومای و باکر^۲ سال ۲۰۰۲ طراحی شده است. شامل ۱۷ سوال است که سه بعد شوق داشتن به کار، وقف کار شدن و جذب شدن در کار را می‌سنجد. هر سوال بر اساس طیف لیکرت پنج درجه‌ای است از ۱ تا ۵ (۱ = کاملاً مخالف تا ۵ = کاملاً موافق) نمره گذاری می‌شود. نمره بالاتر در هر مقیاس نشان دهنده عملکرد بهتر در آن مقیاس است. روایی این پرسش نامه توسط سازندگان آن در جمیعت‌های مختلف (اسپانیا، هلند، ژاپن و فنلاند) مورد تایید قرار گرفته است و آلفای کرونباخ برای کل مقیاس برابر با ۰/۸۵ گزارش شده است. در جامعه ایرانی جلالی (۱۳۸۶) به منظور محاسبه روایی مقیاس اشتیاق شغلی، همبستگی آن را با پرسشنامه شادی شغلی (جلالی، ۱۳۸۶) مورد بررسی قرارداد که نتایج حاکی از همبستگی مثبت (۰/۹۵ = ۱؛ ۰/۰۰ < p) بین دو پرسشنامه بود. همچنین، پایایی با استفاده روش آلفای کرونباخ برای کل مقیاس برابر با ۰/۸۶ گزارش شده است. در پژوهش حاضر پایایی با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس برابر با ۰/۸۹ به دست آمد.

- **پرسش نامه تعالیٰ یابی شغلی^۳ (JCQ):** این پرسشنامه توسط اسلمپ و ولابرودریک در سال ۲۰۱۳ ساخته شده است. دارای ۱۹ گویه است و سه بعد تعالیٰ وظیفه، تعالیٰ شناختی و تعالیٰ ارتباطی را اندازه گیری می‌کند. گویه‌ها بر روی یک طیف لیکرتی ۶ درجه‌ای از خیلی مخالف (۱) تا خیلی موافق (۶) نمره گذاری می‌شود. دامنه نمرات بین ۱۹ تا ۱۱۴ است که نمره بالاتر بیانگر سطح بالاتر تعالیٰ یابی شغلی افراد است. اسلمپ و ولابرودریک (۲۰۱۳) در بررسی روایی سازه با استفاده از تحلیل عاملی تاییدی ساختار سه عاملی پرسشنامه را تایید کردند و پایایی پرسشنامه را با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای تعالیٰ وظیفه ۰/۸۷، تعالیٰ شناختی ۰/۸۹، تعالیٰ ارتباطی ۰/۸۳ و برای کل پرسشنامه ۰/۹۱ گزارش کردند. در ایران، علی‌عسکری (۱۳۹۶) پس از تایید روایی محتوا ای باز بر اساس نظر متخصصین، پایایی پرسشنامه را با استفاده از روش آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۲ گزارش کرده است. در پژوهش حاضر پایایی با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس برابر با ۰/۸۷ به دست آمد.

1. Utrecht Job Engagement Scale

2. Schaufeli, W. B., Salanova, M., Gonzalez-Roma& Bakker

3. Job Crafting Questionnaire

روش اجرا و تحلیل داده‌ها

پس از هماهنگی لارم پژوهشگر جهت توزیع پرسشنامه‌ها در بین افراد واحد شرایط اقدام کرد. پیش از توزیع پرسشنامه‌ها جهت رعایت ملاحظات اخلاقی آزمودنی‌ها از هدف مطالعه آگاه می‌شدند، آزادی کامل برای شرکت یا عدم شرکت در مطالعه را داشتند و همچنین به آنها اطمینان داده می‌شد که از اطلاعات شخصی آنها محافظت خواهد شد. پس از اجرا تعداد ۱۸ پرسشنامه به علت مخدوش بودن از روند پژوهش حذف شد و در نهایت داده‌های مربوط به ۲۸۲ نفر با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و مدل‌سازی معادلات ساختاری) تحلیل شد. لازم به ذکر است که برای تحلیل داده‌ها از نرم افزارهای AMOS و SPSS استفاده شد.

یافته‌ها

ویژگی‌های جمعیت شناختی نشان داد که $61/3$ درصد (۱۷۳ نفر) زن و $38/7$ درصد (۱۰۹ نفر) مرد بودند. $88/3$ درصد (۲۴۹ نفر) متاهل و $11/7$ درصد (۳۳ نفر) مجرد بودند. میانگین و انحراف استاندارد سن کل کارمندان به ترتیب برابر با $41/61$ و $6/12$ بود که بیشترین تعداد در دامنه سنی 40 تا 50 سال قرار داشتند. همچنین میانگین سابقه کار کارمندان گروه نمونه برابر با $12/38$ سال و با انحراف استاندارد $5/98$ بود. در ادامه در جدول ۱ به بررسی شاخص‌های توصیفی نمرات آزمودنی‌ها در پرسشنامه‌ها پرداخته می‌شود.

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	نمره حداقل	نمره حداکثر	کجی	کشیدگی
انطباق‌پذیری مسیر شغلی	۷۷/۶۳	۱۳/۵۱	۲۹	۱۱۲	- ۰/۱۹	- ۰/۳۱
تعالی‌بابی شغلی	۵۴/۷۲	۹/۹۳	۲۱	۹۲	- ۰/۵۲	۰/۱۸
اشتیاق شغلی	۵۸/۶۶	۱۰/۱۲	۲۳	۸۱	- ۰/۲۷	- ۰/۲۹

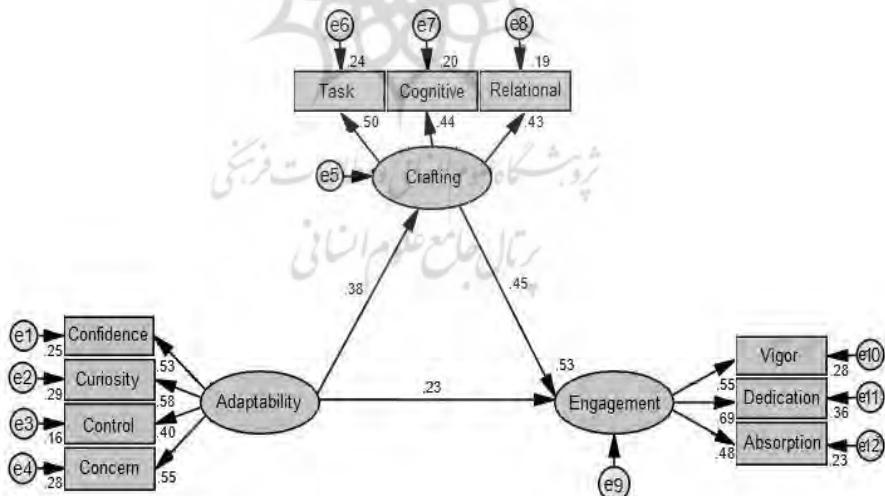
نتایج جدول ۱ در کنار پرداختن به میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش نشان می‌دهد هیچ یک از متغیرهای پژوهش انحراف جدی از توزیع بهنجار ندارند. بر اساس دیدگاه کلاین (۲۰۱۱) کجی توزیع نمره‌ها در دامنه (۱ و -۱) و کشیدگی در دامنه (۲ و -۲) را می‌توان بهنجار فرض کرد، توزیع داده‌های هیچ یک از متغیرهای پژوهش از این دامنه‌ها تخطی نکرده است، بنابراین می‌توان توزیع داده‌ها را بهنجار فرض کرد.

جدول ۲. ماتریس همبستگی متغیرها و بررسی هم خطی چندگانه متغیرهای پیش بین

شاخصهای هم خطی چندگانه		ضرایب همبستگی			شاخصهای آماری متغیرها
عامل تحمل	آماره تحریک	(۳)	(۲)	(۱)	
۴/۳۸۱	.۰/۳۷۶			۱	(۱) انطباق پذیری مسیر شغلی
۵/۰۴۶	.۰/۴۰۹		۱	.۰/۴۵**	(۲) تعالی یابی شغلی
-	-	۱	.۰/۴۷**	.۰/۳۵**	(۳) اشتیاق شغلی

$$P < 0/01^{**}$$

جدول شماره ۲ به ماتریس همبستگی متغیرها می‌پردازد، نتایج نشان می‌دهد بین انطباق-پذیری مسیر شغلی با اشتیاق شغلی ($P = 0/002$ و $t = 0/35$)، بین اشتیاق شغلی با تعالی یابی شغلی ($P = 0/001$ و $t = 0/45$) و بین انطباق پذیری مسیر شغلی با تعالی یابی شغلی ($P = 0/001$ و $t = 0/47$) معنادار هستند. رابطه مثبت معنادار وجود دارد و تمام روابط در سطح کمتر از $0/1$ معنادار هستند. با توجه به تأیید ارتباط معنادار بین متغیرهای پژوهش با یکدیگر امکان بررسی نقش واسطه‌ای تعالی یابی شغلی فراهم است. به منظور بررسی مدل پژوهش از مدل یابی معادلات ساختاری استفاده شد. پیش از اجرای این آزمون از برقراری مفروضه‌های اساسی آن (حجم نمونه، بهنجاری توزیع داده‌ها، هم خطی چندگانه) اطمینان حاصل شد. نمودار ۱ مدل پژوهش بر اساس ضرایب استاندارد شده را نشان می‌دهد.

شکل ۱. مدل آزمون شده اثر انطباق پذیری مسیر شغلی بر اشتیاق شغلی با میانجی گری تعالی یابی شغلی

نقش واسطه‌ای تعالی‌بابی شغلی در رابطه بین انطباق‌پذیری مسیر شغلی با اشتیاق شغلی

با توجه به شکل ۱، انطباق‌پذیری مسیر شغلی و تعالی‌بابی شغلی، در مجموع ۵۳ درصد از واریانس اشتیاق شغلی را تبیین می‌کنند. در جدول شماره ۳ شاخص‌های برازش مدل گزارش شده‌اند.

جدول ۳. برآورد شاخص‌های برازش مدل معادله ساختاری

شاخص‌های برازش مقتضد		شاخص‌های برازش تطبیقی		شاخص‌های برازش مطلق		شاخص
RMSEA	CMIN/D F	NFI	CFI	AGFI	GFI	
۰/۰۴	۱/۹۹	۰/۹۱	۰/۹۴	۰/۸۶	۰/۹۲	مقادیر الگو
<۰/۰۸	<۳	>۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۸۰	>۰/۹۰	دامنه پذیرش

بررسی شاخص‌های برازش مدل در جدول ۳ نشان می‌دهد که تمامی شاخص‌های برازش به دست آمده از مطلوبیت بالایی برخوردارند، زیرا مطابق دیدگاه کلاین (۲۰۰۷) در خصوص مهمترین شاخص‌های مربوط به برازش مدل، نسبت خی دو به درجه آزادی (CMIN/DF) کمتر از ۳، شاخص برازش تطبیقی (CFI) و شاخص نیکویی برازش (GFI) بزرگتر از ۰/۹۰ و ریشه میانگین محدود خطأ (RMSA) کمتر از ۰/۰۸ نشانگر برازش مطلوب است. لذا، شاخص‌های به دست آمده نشان می‌دهند که داده‌ها با مدل مفهومی مدنظر پژوهش برای روابط متغیرهای برازش دارد. در جدول شماره ۴ نتایج مربوط به اثرات مستقیم متغیرها گزارش شده است.

جدول شماره ۴. نتایج مربوط به اثرات مستقیم

مسیرهای مستقیم	ضریب مسیر	خطای استاندارد برآورده	نسبت بحرانی	سطح معناداری
انطباق‌پذیری مسیر شغلی بر اشتیاق شغلی	۲۳	۰/۰۶	۳/۸۱	۰/۰۰۱
انطباق‌پذیر مسیر شغلی بر تعالی‌بابی شغلی	۰/۳۸	۰/۰۹	۴/۵۳	۰/۰۰۱
تعالی‌بابی شغلی بر اشتیاق شغلی	۰/۴۵	۰/۱۲	۵/۷۴	۰/۰۰۱

نتایج جدول شماره ۴ نشان می‌دهد اثر مستقیم انطباق‌پذیری مسیر شغلی بر اشتیاق شغلی ($\beta = 0/23$ ، $C.R = 3/81$) و بر تعالی‌بابی شغلی ($\beta = 0/38$ ، $C.R = 4/53$) مثبت معنادار است. همچنین، اثر مستقیم تعالی‌بابی شغلی بر اشتیاق شغلی ($\beta = 0/45$ ، $C.R = 5/74$) و بر تعالی‌بابی شغلی ($\beta = 0/01$ ، $C.R = 0/001$) مثبت معنادار است. در ادامه جهت بررسی

معناداری اثر غیر مستقیم از آزمون بوت استرال استفاده شد که نتایج در جدول زیر ارایه شده است.

جدول شماره ۵. نتایج مربوط به اثرات غیر مستقیم خودشفقت ورزی بر استرس شغلی

حد پایین	حد بالا	سطح معنی داری	خطای استاندارد برآورد	ضریب مسیر	مسیر غیر مستقیم
۰/۱۷۲۵	/۱۱۵۹	۰/۰۰۹	۰/۰۴	۰/۱۷۱	انطباق‌پذیری مسیر شغلی بر اشتیاق شغلی از طریق تعالی‌یابی شغلی

با توجه به جدول شماره ۵ ملاحظه می‌شود که تعالی‌یابی شغلی در رابطه بین انطباق-پذیری مسیر شغلی با اشتیاق شغلی نقش واسطه‌ای دارد و با توجه به اینکه حد پایین فاصله اطمینان ۱۱/۰ و حد بالای آن ۰/۱۷ است و صفر بیرون از این فاصله قرار دارد این رابطه واسطه‌ای در سطح $p < 0/01$ معنادار است.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با نگاه به این موضوع که چگونه و تحت چه شرایطی انطباق‌پذیری مسیر شغلی منجر به اشتیاق شغلی می‌شود. با هدف بررسی نقش واسطه‌ای تعالی‌یابی شغلی در رابطه بین انطباق‌پذیری مسیر شغلی با اشتیاق شغلی در بین نمونه‌ای از کارمندان بنیاد شهید و امور ایثارگران شهر تهران انجام شد. نتایج نشان داد که افزایش تعالی‌یابی شغلی رابطه مثبت بین انطباق‌پذیری مسیر شغلی و اشتیاق شغلی را میانجی می‌کند. نتایج این پژوهش با ظور ضمنی با یافته‌های مطالعات رودولف، لاوین، کاتز، و زاچر(۲۰۱۷)؛ و فدریچی، بون و دن‌هاتوگ(۲۰۱۹) همسو است. براساس نظریه سازه‌مندی مسیر شغلی(ساویکاس، ۲۰۰۲، ۲۰۰۵) می‌توان مطرح کرد که تعالی‌یابی شغلی به معنای طراحی فعالانه مجدد شغل به عنوان یک پاسخ سازشی مرتبط با شغل مفهوم‌سازی می‌شود که می-تواند اشتیاق شغلی بیشتر را در کامندان انطباق‌پذیرتر تبیین کند. در همین راستا روسيئر(۲۰۱۵) مطرح می‌کند که کارمندان با ظرفیت انطباق‌پذیری بالاتر این توانایی را دارند که باورها و رفتارهای را ایجاد کنند که شرایط نامطلوب را تغییر دهد و این توانایی در تغییر شرایط بی ثبات و نامطلوب شغلی می‌تواند تناسب فرد-شغل را افزایش دهد و زمانی

نقش واسطه‌ای تعالی‌بایی شغلی در رابطه بین انطباق‌پذیری مسیر شغلی با اشتیاق شغلی

که این تناسب افزایش یابد مطابق مطالعه چن، ین و تسای (۲۰۱۴) که عنوان می‌کنند هرچه افراد با شغلشان تناسب بیشتری داشته باشند به همان میزان نسبت به شغلشان بیشتر مشتاق خواهند بود، می‌توان بیان داشت که تعالی‌بایی شغلی به عنوان یک توانایی تغییر در شرایط پیچیده شغلی که از انطباق‌پذیری مسیر شغلی منتج می‌شود از طریق دگرگون کردن وظایف شغلی یا روابط کاری و همچنین امکان شکل‌دهی مجدد اهداف شغلی به ارتقای اشتیاق شغلی کارمندان منجر شود.

افزون بر مطالب مطرح شده، باکر، تیمز و درکس (۲۰۱۲) مطرح می‌کنند که از لحاظ نظری اشتیاق شغلی از طریق افزایش منابع می‌تواند افزایش یابد. زیرا منابع می‌توانند با محدود کردن تقاضاهای شغلی منجر به افزایش اشتیاق شغلی شود. لذا، یک دلیل محتمل در خصوص اثر انطباق‌پذیری مسیر شغلی بر افزایش اشتیاق شغلی از طریق رفتار تعالی‌بایی شغلی به مفهوم سازی تعالی‌بایی شغلی به عنوان یکی از منابع مهم فردی در بافت شغل بر می‌گردد. مطابق با مدل انطباق‌پذیری مبتنی بر نظریه سازه‌مندی مسیر شغلی (ساویکاس، ۲۰۰۵، ۲۰۰۲)، انطباق‌پذیری به منابعی اشاره دارد که افراد برای مدیریت تکالیف شغلی خود به آنها نیاز دارند، از سویی دیگر در مفهوم سازی تعالی‌بایی شغلی مطرح شده است که کارمندان دارای سطح بالایی تعالی‌بایی دنبال این هستند که بین نیازهای خودشان و محدودیت‌های محیطی سازش برقرار کنند، بنابراین می‌توان رفتار تعالی‌بایی شغلی را ابراز انطباق‌پذیری مسیر شغلی در بافت سازمانی در نظر گرفت که مطابق با مطالعات تاجی و مهداد (۱۳۹۸)، وانگ، دمروتی و باکر (۲۰۱۷)؛ و ماکیانگاس (۲۰۱۸)، می‌تواند دارای پیامدهای مثبت شغلی مهم از قبیل عملکرد شغلی، رضایت شغلی و مخصوصاً اشتیاق شغلی باشد. از سویی دیگر، در مدل انطباق‌پذیری مسیر شغلی مطرح شده است که اگر منابع فردی کارکنان جهت انطباق‌پذیری با چالش‌های شغلی محدود شود و کارکنان منابع خود را از دست رفته بدانند سطح استرس شغلی آنها افزایش می‌یابد (ماگیوری، جانستون، کرینگز، ماسودی و روسيئر، ۲۰۱۳). بنابراین، در شرایط استرس کارکنانی که منابع فردی محدودی در شکل دادن انطباق‌پذیری مسیر شغلی دارند نمی‌توانند با پرداختن به رفتاری‌های پویا از قبیل تعالی‌بایی شغلی ابعاد مختلف شغل خود را تغییر دهند در نتیجه این محدود شدن تعالی‌بایی شغلی به عنوان یک منبع فردی بسیار مهم مطابق با مطالعه کوئن، کلیه و وان-ویان (۲۰۱۲) به میزان بالایی منجر به خستگی و فرسودگی شغلی می‌شود که این موارد با اشتیاق شغلی در تضاد هستند.

هر پژوهشی دارای محدودیت است و در خصوص پژوهش حاضر می‌توان بیان داشت که تفاوت‌های فردی آزمودنی‌ها مانند تفاوت در انگیزه و علاقه به موضوع می‌تواند نتایج این پژوهش را با محدودیت روپرور کند. علاوه بر این، جهت سنجش متغیرهای پژوهش از ابزار خودگزارش دهی استفاده شد که این ابزار محدودیت‌های خاص خود از قبیل مطلوبیت اجتماعی را دارد. همچنین، مطالعه حاضر یک طرح مقطعی بود لذا پیشنهاد می‌شود که با استفاده از مطالعات طولی و همچنین رویکردهای کیفی در زمینه این متغیرها مطالعات انجام شود که به درک کاملتر این متغیرها بیافزاید. در نهایت اینکه، نتایج این مطالعه برای سازمان و کارمندان چندین پیشنهاد کاربردی دارد. ابتدا اینکه یافته‌ها نشان داد که سازمان می‌تواند از طریق تقویت انطباق‌پذیری مسیر شغلی به ارتقای سطح اشتیاق شغلی کارمندان کمک کند. توانایی‌های انطباق‌پذیری مسیر شغلی منابع خودتنظیمی انعطاف‌پذیری هستند که می‌توان از طریق آموزش، مربی‌گری و مداخلات مشاوره‌ای ارتقا یابند. بنابراین، قرار دادن توسعه انطباق‌پذیری مسیر شغلی در برنامه‌های آموزش و ارزشیابی شغلی ساختارمند نه تنها موفقیت شغلی کارمندان را افزایش می‌دهد بلکه رفتارها و پیامدهای مرتبط با شغل از قبیل تعالی‌یابی و اشتیاق شغلی آنها را را نیز افزایش می‌دهد. دوم اینکه، نتایج مطرح می‌کنند که بهره‌مندی از منابع انطباق‌پذیری مسیر شغلی و همچنین پرداختن به رفتارهای پویا در محل کار از قبیل تعالی‌یابی شغلی باعث می‌شود که کارکنان احساس کنند اشتیاق بیشتری به شغل دارند. بنابراین، بسیار ضروری است که در شرایط شغلی بی‌ثبات امروزی کارمندان رفتارهای انطباقی و پویا را توسعه دهند تا به انها کمک کند تا با شرایط در حال تغییر شغل خود سازگار شوند.

منابع

- تاجی، هاله.، مهداد، علی. (۱۳۹۸). پیش‌بینی ادراک خودکارآمدی و اشتیاق شغلی از طریق تعالی‌یابی شغلی و ادراک حمایت سازمانی. *فصلنامه مشاوره شغلی و سازمانی*، ۱۱(۳۹)، ۸۹-۱۱۲.
- جلالی، قصه. (۱۳۸۶). تاثیر معناسازی در کار بر شادی شغلی و فرسودگی شغلی کارمندان. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته مشاوره شغلی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان.

- نقش واسطه‌ای تعالی‌بابی شغلی در رابطه بین انطباق‌پذیری مسیر شغلی با اشتیاق شغلی صالحی، رضوان، عابدی، محمدرضا، باغبان، ایران. و نیلفروشان، پریسا. (۱۳۹۲). بررسی ساختار عاملی، اعتبار و روایی مقیاس انطباق‌پذیری مسیر شغلی (CAAS). *فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی*, ۱۶(۴)، ۴۹-۶۵.
- علی‌عسکری، الناز. (۱۳۹۶). نقش تعالی‌بابی شغلی در کیفیت زندگی کاری و بهره‌وری کارکنان: نقش یانجی اشتیاق شغلی. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی صنعتی-سازمانی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان*.
- Akkermans, J., & Tims, M. (2017). Crafting your career: How career competencies relate to career success via job crafting. *Applied Psychology*, 66(1), 168-195.
- Avey, J. B., Wernsing, T. S., & Luthans, F. (2008). Can positive employees help positive organizational change? *The Journal of Applied Behavioral Science*, 44, 48-70.
- Bakker, A. B., Schaufeli, W. B., Leiter, M. P., & Taris, T. W. (2008). Work engagement: An emerging concept in occupational health psychology. *Work & Stress*, 22(3), 187-200.
- Bakker, A. B., Tims, M., & Derkx, D. (2012). Proactive personality and job performance: The role of job crafting and work engagement. *Human Relations*, 65, 1359-1378.
- Bindl, U.K., Unsworth, K., & Gibson, C. (2014). *The Pursuit of Happiness at Work: How Active Changes at Work Influence Well-being and Work Outcomes*. Paper presented at the Academy of Management Conference, Orlando, USA.
- Chen, C. Y., Yen, C. H., & Tsai, F. C. (2014). Job crafting and job engagement: The mediating role of person-job fit. *International Journal of Hospitality Management*, 37, 21-28.
- Christin, M., Garza, A., & Salaughter, J. (2011). Work engagement: A quantitative review and test of its relations with task and contextual performance. *Personnel Psychology Magazine*, 64, 89- 136.
- Demerouti, E. (2014). Design your own job through job crafting. *European Psychologist*, 19(4), 237-247.
- Demerouti, E., & Bakker, A. B. (2014). *Job crafting*. In M. C. W. Peeters, J. de Jonge, & T. W. Taris (Eds.), *An introduction to contemporary work psychology*. (1st ed.) (pp. 414-433). Chichester, West Sussex: Wiley Blackwell.
- Demerouti, E., & Peeters, M. C. W. (2018). Transmission of reduction-oriented crafting among colleagues: A diary study on the moderating role of working conditions. *Journal of Occupational and Organizational Psychology*, 91(2), 209- 234.
- Dimakakou, S.D., Mikedaki, K., Argyropoulou, K., & Kaliris, A. (2018). A Psychometric Analysis of the Greek Career Adapt-Abilities Scale in University Students. *International Journal of Psychological Studies*, 10(3), 95- 108.

- Federici, E., Boon, C & Den Hartog, D. N. (2019): The moderating role of HR practices on the career adaptability–job crafting relationship: a study among employee–manager dyads, *The International Journal of Human Resource Management*, 30(5), 71-101.
- Guo, Y., Guan, Y., Yang, X., Xu, J., Zhou, X., She, Z., Fu, M. (2014). Career adaptability, calling and the professional competence of social work students in China: A career construction perspective. *Journal of Vocational Behavior*, 85(3), 394–402.
- Hakanen, J. J., Bakker, A., B., & Schaufeli, W. B. (2006). Burnout and work engagement among teachers. *Journal of school psychology*, 43, 495- 513.
- Hartung, P. J., & Cadaret, M. C. (2017). *Career adaptability: Changing self and situation for satisfaction and success*. In K. Maree (Ed.), *Psychology of career adaptability, employability and resilience* (pp. 15–28). Cham: Springer.
- Hartung, P. J., Porfeli, E. J., & Vondracek, F. W. (2008). Career adaptability in childhood. *Career Development Quarterly*, 57(1), 63–74.
- Hirschi, A., & Valero, D. (2015). Career adaptability profiles and their relationship to adaptively and adapting. *Journal of Vocational Behavior*, 88, 220–229.
- Hirschi, A., Herrmann, A., & Keller, A. C. (2015). Career adaptivity, adaptability, and adapting: A conceptual and empirical investigation. *Journal of Vocational Behavior*, 87, 1–10.
- Koen, J., Klehe, U., & van Vianen, A.E.M. (2012). Training career adaptability to facilitate a successful school-to-work transition. *Journal of Vocational Behavior*, 81, 395–408.
- Lv, Z., & Xu, T. (2016). Psychological contract breach, high-performance work system and engagement: The mediated effect of person organization fit. *International Journal of Human Resource Management*, 29, 1257–1284.
- Maggiore, C., Johnston, C. S., Krings, F., Massoudi, K., & Rossier, J. (2013). The role of career adaptability and work conditions on general and professional well-being. *Journal of Vocational Behavior*, 83(3), 437- 449.
- Makikangas, A. (2018). Job crafting profiles and work engagement: a person centered approach. *Journal of vocational behavior*, 106, 101-111.
- Parker, S. K., Bindl, U. K., & Strauss, K. (2010). Making things happen: A model of proactive motivation. *Journal of Management*, 36, 827–856.
- Petrou, P., Demerouti, E., Peeters, M.C.W., Schaufeli, W.B., & Hetland, J. (2012). Crafting a job on a daily basis: Contextual correlates and the link to work engagement. *Journal of Organizational Behavior*, 33, 1120–1141.
- Petrou, P. (2013). *Crafting the change: The role of job crafting and regulatory focus in adaptation to organizational change*. Unpublished doctoral dissertation, Utrecht University, Utrecht, The Netherlands.
- Plomp, J., Tims, M., Akkermans, T.J., Khapova, S.N., Jansen, P.G.W. & Bakker, A.B. (2016). Career competencies and job crafting: How proactive employees influence their well-being. *Career Development International*, 21 (6), 587–602.

- Rossier, J. (2015). *Career adaptability and life designing*. In L. Nota & J. Rossier (Eds.), *Handbook of the life design: From practice to theory and from theory to practice* (pp. 153–167). Boston, MA: Hogrefe Publishing.
- Rossier, J., Zecca, G., Stauffer, S. D., Maggiori, C., & Dauwalder, J. P. (2012). Career Adapt-Abilities Scale in a French-speaking Swiss sample: Psychometric properties and relationships to personality and work engagement. *Journal of Vocational Behavior*, 80(3), 734–743.
- Rudolph, C. W., Lavigne, K. N., Katz, I. M., & Zacher, H. (2017). Linking dimensions of career adaptability to adaptation results: A meta-analysis. *Journal of Vocational Behavior*, 102, 151–173.
- Rudolph, C.W., Lavigne, K.N., & Zacher, H. (2017). Career adaptability: A meta-analysis of relationships with measures of adaptivity, adapting responses, and adaptation results. *Journal of Vocational Behavior*, 98, 17–94.
- Salanova, M., Agut, S., & Peiro, J. (2005). Linking organizational resources and work engagement to employee performance and customer loyalty: The mediation of service climate. *Journal of Applied Psychology*, 90, 1217–1227.
- Savickas, M. L. (2002). *Career construction: A developmental theory of vocational behavior*. In D. Brown (Ed.), *Career choice and development* (4th ed) (pp. 149–205). San Francisco: Jossey-Bass.
- Savickas, M. L. (2005). *The theory and practice of career construction*. In R. W. Lent, & S. D. Brown (Eds.), *Career development and counseling: Putting theory and research to work* (pp. 42–70). Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
- Savickas, M. L., & Porfeli, E. J. (2012). Career Adapt-Abilities Scale: Construction, reliability, and measurement equivalence across 13 countries. *Journal of Vocational Behavior*, 80, 661–673.
- Schaufeli, W. B., Bakker, A. B., & Salanova, M. (2006). The measurement of work engagement with a short questionnaire a cross-national study. *Educational and Psychological Measurement*, 66(4), 701–716.
- Schaufeli, W. B., & Bakker, A. B. (2004). Job demands, job resources and their relationship with burnout and engagement: A multi-sample study. *Journal of Organizational Behavior*, 25, 293–315.
- Schaufeli, W. B., Salanova, M., Gonz alez-Rom a, V., & Bakker, A. (2002). The measurement of engagement and burnout: A two sample confirmatory factor analytic approach. *Journal of Happiness Studies*, 3(1), 71–92.
- Slemp, G. R. & Vella-Brodrick, D. A. (2013).The job crafting questionnaire: A new scale to measure the extent to which employees in job crafting. *International Journal of Wellbeing*, 3(1), 126- 146.
- Slemp, G. R. & Vella-Brodrick, D. A. (2014). Optimizing employee mental health: the relationship between intrinsic need satisfaction, job crafting and employee wellbeing. *Journal of Happiness Studies*, 15(4), 957- 977.
- Sovet, L., Annovazzi, C., Ginevra, M. C., Kaliris, A., & Lodi, E. (2018). Life design in adolescence: The role of positive psychological resources. In V. Cohen-Scali, L. Nota, & J. Rossier (Eds.), *New perspectives on career counseling and guidance in Europe. Building careers in changing and diverse societies* (pp. 23-37). Cham, Switzerland: Springer International Publishing.

- Tims, M., Bakker, A. B., & Derkx, D. (2012). Development and validation of the job crafting scale. *Journal of Vocational Behavior*, 80(1), 173–186.
- Tims, M., Bakker, A. B., & Derkx, D. (2013). The impact of job crafting on job demands, job resources, and well-being. *Journal of Occupational Health psychology*, 18, 230–240.
- Van Vianen, A.E.M., Klehe, U., Koen., J., & Dries, N. (2012). Career adapts abilities scale Netherlands form: Psychometric properties and relationships to ability, personality, and regulatory focus. *Journal of Vocational Behavior*, 80, 716–724.
- Wang, H. J., Demerouti, E., & Bakker, A. B. (2017). *A review of job crafting research: The role of leader behaviors in cultivating successful job crafters*. In S. K. Parker, & U. K. Bindl (Eds.), *Proactivity at work: Making things happen in organizations* (pp. 77–104). New York, NY: Routledge.
- Wrzesniewski, A., & Dutton, J. E. (2001). Crafting a job: Revisioning employees as active crafters of their work. *Academy of Management Review*, 26, 179–201.
- Wrzesniewski, A., LoBuglio, N., Dutton, J. E., & Berg, J. M. (2013). *Job crafting and cultivating positive meaning and identity in work*. In A. B. Bakker (Ed.), *Advances in positive organizational psychology* (pp. 281–302). West Yorkshire, UK: Emerald Group.
- Xie, B., Xia, M., Xin, X., & Zhou, W. (2016). Linking calling to work engagement and subjective career success: The perspective of career construction theory. *Journal of Vocational Behavior*, 94, 70–78.

